

הוות חום וקור ואפשר למצוא רכיבים קרמיים גם בלוות חשלול של בתים. יש הרבה שימוש בקרמיקה רפואייה: כת' חילוף עצמות, בשתלים בעיניים או בכרגים לחיזוק עצמות. לבב רפואיים יש חומרם קרמיים".

יוציאים להטלכלר

היבט אחר של השימוש בין טכנולוגיה לקרימיקה שהתרבות עוסקת בו הוא הקרןט הדיגיטלי, אחד התהומות המורתקים בעולם העיצוב שמשלב בין טכניקות מידול וודוי פסיה תלת ממדית לעובדה מושתתת עם חומרה. אף שקיימות כלכאות סתייה בין שני המושגים - קראפט שימושה עם עצורות ידיעים, וdigitaliy שמקומו על מסך המחשב - באמון מנסה לפחות את הקונפליקט: "קראפט הוא שילוב של מושגים ושל הכללות להשתמש בה בצדקה מעניינת. הקראפט נאמן לדעה, אבל אם השדרה פתוחה להשפעות הוא מתכתב בצדקה מעניינת עם שדות אחרים. הקראפט אינו מתנגד למסורת, אבל מהפץ כלים חדשם".

“איפה עובר הגבול בין גימיק לבין התלהבות מהטכנולוגיה?”,
“בשעונים בטכנולוגיה התחייבוט היא חלק מהעניין.”
אני חושבת שהcdr המפוקסל של אליה בוגאי הוא דוגמה
מצוינת לכך, ראיינו פיקסל מתחומים אחרים, אבל השוב
להבין מה קורה בשדרה הזאת. נדמה שהכל כבר נעשה, אני
חוושת שסדרים כאלה לא נעשה”.

מולין בן שון, ראש המחלקה לעיצוב קרמי וכוכית בבלזאל, מודיע אף הוא לסתוריה. "לכארורה יש ניגוד אינטנסיבי בין קראפט דיגיטלי לקרראפט מסורתי", הוא אומר. "אנו מתחנדים עם שאלת שימור היריעת המסורתית ומבדשני לא מתעלמים מההתקפות הטכנולוגיות. אי אפשר לעמוד עיניהם, משחו קורה. יש שינוי בתפישת הקראפט. מוזיאונים שעוסקו פעם בקראפט עוסקים היום גם בעיצוב ואמנויות. וזה תוצאה של ההשכה בין עולמות".

בנושאי 250 צוות, ביתות ניוז מבני גזע בשוניותיהם ובחזוי
המודרני יש משמעויות לממד הזמן: אם פעם בנו קתרוללה
האליה מקרים תהילתיים ומועלות את רף הביצוע. בעידן
ליית ומאייה שלב אナンחו משאים את עכורת היה היכלות
דריך עד אליה שלב אナンחו רוצים לשמש ביכלות הדיגיטי
ישיארו תהליכי מסורתיים. אנցו עדין לא יודעים להג'י
הוא יתפוץ פרק מהעכורה, הווא לא יהיה כל העכורה. עידין
בנידן אתה מגיריך קראפט דיגיטלי?

"בנוסף, לדור הצעיר יש נגישות למחשבים, הוא ח'י בעידן הדיגיטלי וא' אפשר לנתק אותו משם. ככל שנדר' זה להזכיר את עמוד המיסטר, מודרך בז'ון שנהפר לנדיה אני חוש שזה היעלמות שלו היה מלך מתחליך הזה, צריך לשמר על אייזון. היהת תקופת שגגו של עולם הדיגיטלי, וה לא נעלם למגרוי, אבל כיוון יש לאנשים צורך לגעת, אנשים יוזמים במחשב כל' מנוכה אול' זו ריאקציה. אנשים חווים לגעת בחומר, ליצור מתוכו".

בריבית במוני אינורבת באומנו: "יש ערבה מטאורופט לגעת

במושוו ולהתכלל, העולם הריגיטלי מעיריך ומוגבל בשפה שהוא מין-זה, וזה כל' נדרך, אבל לדגש, במשמעותו של הבין שהוא רק כל', הוא נהפר לעיוק. הדברים מתאונים. היום כשיושח דודש טכנולוגיא גאנחן מזרזים ממנה, הוא משיק את הדוחים בין חברה לטכנולוגיה באופן כל', אנו לא אנטט טכנולוגיה, אלה כלים מדחמים שצד'ם לברוק כמו כל' כל'.

רוצחתי שהיעצוב הקרמי יעור
זיוון, במובן זה, ההימור הצליח"

עבודות בביאנלה לקורמיקה. ערכוב בין תחומים

לא רק ואזות

הביאנלה לקרטיקה, שתיפתח ביום חמישי במוזיאון ארץ ישראל, מנסה להרחיב את העיסוק בחומר ולעמוד על הקשר בין תעשייה לעבודת יד.

היא בעלת תואר שני מהטכניון לימודי עיצוב תעשייתי, שחקה את תפקיד הוגמלין בין נוטכנולוגיה לעיצוב.

גיל' גם חומרים או מוצרים שמיוצרים בצדה תעשייתית
ומודגמים יכולות טכנולוגיות, לאו דוקא אמוניות או עי-
צוביות. יczאו למסע שלא ידעו אפילו הוא יגמר ומה יהיה
תוצריו", היא אומרת.

"גם האומנים אחרים למכבים", היא אומרת. "בתהיל
היפוש והוויה הם לא ידעו לאן לחתך את המומחיות שלהם.
חשוב שהם ישתתפו בשאלות וЛОונטיות לדין התרבותי
העכשווי. חוסר הורבלויות של אמנים הקרים גומה אף

פרידלnder מוחקמת את דבריה של נאומו, "היא לנו חשוב"
 שהמקברים בתעוכחה, כמו אנשי המקצוע, יבינו שקרמיקה
 וה לא רק צלהת", היא אמרת. "התחלתי במחקה גליתית
 שבכנפיין יש מכון לאחזר קרמייה וסיליקטים. והרמי הגלם
 הקרמיים הטכניים שונים מלאה שהמאיצבים עוברים את
 וכך גם תħallili העיבוה בשנייהם משתמשים בפוזצ'ן וחוז'ן
 רטסית כביסיס, אבל מושיפים החמצוצים ותרוכות שהופכו
 אותן ליהודיות. לקרמיקה תכונות שמ' יהודות אותה. הדיא-
 והומר מבודד ואינדרטי איננו מושפע מהסבירה. הוא אינו
 מלחילה, עמיד בempfertorot גבותות ואפשר להציג את
 לרוגת שקייפות כל וכוכית".

למה זה טוב?

"לטילים, למஸור אופשי. בכל ברו יש רכיב קרמי שם
 אם לא שורה להירות כרך".

ג ביאנלה השישית לקרמיקה ישראלית, שתיפתח ביום חמישי במוזיאון ארץ ישראל בתל אביב יוכלו המבקרים למצוא לצד החשודים מתייריים – ואות, ספילים והצגי נוי – כמה מוצגים מפתיעים, שמקומם בדריך כלל בתערוכות מוקזחות ולא ביאנלות. לדוגמה, נשאי דיסקים של אינגלט או אריחים פוטריילוליטיים שמגיבאות חברות נגב; כולם, כמובן, עשויים מהחומר ה الكرמי, זה אינו ניתן להפוך את הביאנלה לאירוע מסחרי, אלא חלק מהה חלהה שבאה לביטוי בשמה של הביאנלה – "עיצוב קרמי".
תל אביב: מוזיאון ארץ ישראל

110 אמרנים ומעצבים מציגים בביאנלה מסע אל ההיב' טים המגונינים של יהסי הגומלין בין החפש החקמי, התרבות והטכנולוגיה, העברות מוחלקות לנושאים: קדרות, טכני'ו' לוגיה בחיי היומיום, תעשייה, היי-טק, לוארטס'ק וועוד, חללי'ו' קה אהורת בתערוכה היא בין שני גוף' עבדות: הגרול'ו' מורכב מעבדות של אומן קרמייקה ומעצבים קדרמים ותעשייתים שהייבו לקול קוואל של אוצרת התערוכה, שלומית באמון, השני מרכיב מקראמיקה טכנית, ואותו אוצרה אפרת פרידל'ן נור, מייסדת ספרית החומרים בחולון, שgam ניהלה אותה עד לפני חצי שנה. גוף' עבדות זה כולל אובייקטים תעשייתיים שממחישים את כניסה החומר הקרמי לתחומים בלתי צפויים

כמו רפואה, הייטק, תעשיית ביotechnולוגיות ורכבי-

הקשר בין שני גופי העברות מתרחק מכיוון שם מושגים זה לצד זה במעמדו שווה. "הערבות מעלה שאלות על הבהיר המטאפורי והטכני בין מטר תעשייתית לכוה שנעשה בידי מעציבים אמינים; על נמקו וגבויו, הייטק ולואיטק", אומרת באמון. "הרגשותiani מסתכנים בשאני בוחרת דוקא בטכנולוגיה, אבל רציתינו שהעיבוד החקרי בישראל כשרה וכתחום ימודר דין. התעורכה מראה שוה אפשרי, במובן הוה, ההימור הצליל'."

"צורך להבדין את ההבדל בין המציגות העולמיות לשראליטין. התנאים פה שונים בהרבה מוכנים מה שקרה בעולים ומשפיעים על מצב הקראפט (שם יכול לעניין הצריף רופות, הקרןיקה, החוכיות וכו') בכלל והקרןיקה בפרט. יש שני תנאים לזמןה ארגנטינית של קראפט: מסורתי, שהיא בעייתית אצלנו בחברות מהגרים; ותעשייתי, שהרבה מקורי מות הולכת יד ביד עם המסורת. התעשייה בישראל היהת אפיויה רגעית – היא בא ונעלמה מהה. וכן נקורות הפתיחה של לנו בעיתית. כשכלכל העולם היה משבר בקראפט, אנחנו היינו בעמידה יותר בעיתית. אם תוסיף לוות את הדרי למה בין אמנות לкраפט – שככל מה שנתפס כעיסוק בחומר קיביל בעיטה – תגלה שהקראפט אכן בעיטה וחותם. צריך לשאול לאן הוא הולך. אנחנו נמצאים בתקופה שבה כבר

מחשבה חדשה

דבריה הם עדות לשינוי באופן שבו נפתח קראפט בישראל, אם עד לפנינו כמה שנים הוא נחשב לעיסוק נשוי פרדיפריאלי, יוקרתי פחות מעוצב או ממאנוט – השנים האחרונות מאופייניות בפריחה של התהום בארץ ובוח"ל. באופן מכך את התהום מקרים: היא נעה את אגרות אומני הクリמיקה בישראל בין 1998-2005 והוא מלמדת עיצוב קרמי במכון טכנולוגיו חולון ובמחלחת ספרה בנטסח.